

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/342/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612212750
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1612212750.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, v právnej veci navrhovateľov: 1) F. E. A., nar. XX.XX.XXXX a 2) K. A., nar. XX.XX.XXXX, obaja št. prísl. SR, bytom F., B. ul. č. XXXX/XX, zastúpených advokátkou JUDr. Ľubicou Sopkovou, AK so sídlom Malacky, Pribinova ul. č. 3, proti odporcovi F. A., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom Q.. XXX, o zvýšenie výživného na plnoleté deti, takto

r o z h o d o l :

Súd zvyšuje výživné odporcu F. A., nar. XX.XX.XXXX pre navrhovateľku v 1) rade F. E. A., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 180 Eur mesačne na sumu 250 Eur mesačne, za obdobie od 23.10.2012 do 31.08.2013, ktoré výživné je povinný zasielať k rukám navrhovateľky v 1) rade, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné pre navrhovateľku v 1) rade za obdobie od 23.10.2012 do 31.08.2013 vo výške 720,34 Eur je odporca povinný uhradiť k rukám navrhovateľky v 1) rade, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky v 1) rade z a m i e t a .

Súd zvyšuje výživné odporcu F. A., nar. XX.XX.XXXX pre navrhovateľa v 2) rade K. A., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 220 Eur mesačne na sumu 250 Eur mesačne, za obdobie od 23.10.2012 do 15.04.2014, ktoré výživné je povinný zasielať k rukám navrhovateľa v 2) rade, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné pre navrhovateľa v 2) rade za obdobie od 23.10.2012 do 15.04.2014 vo výške 534,27 Eur, je odporca povinný uhradiť k rukám navrhovateľa v 2) rade, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa v 2) rade z a m i e t a .

Súd z r u š u j e vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľovi v 2) rade počnúc dňom 16.04.2014.

Týmto rozsudkom sa m e n í rozsudok Okresného súdu Malacky č. k. 5C/139/2009-108 zo dňa 05.11.2009 v časti výroku o výživnom pre v tom čase maloletú E. a pre v tom čase maloletého K..

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným tunajšiemu súdu dňa 23.10.2012 sa navrhovatelia domáhali rozhodnutia, ktorým by súd zvýšil výživné od odporcu pre navrhovateľku v 1) rade zo sumy 180 Eur mesačne na sumu 288 Eur mesačne a pre navrhovateľa v 2) rade zo sumy 220 Eur mesačne na sumu 330 Eur mesačne, počnúc od 01.01.2012 pre každého z navrhovateľov. Svoj návrh odôvodnili tým, že od poslednej úpravy výživného prišlo na ich strane k podstatnému zvýšeniu výdavkov, spojených predovšetkým s ich štúdiom na vysokých školách. Zároveň žiadali, aby súd zaviazal odporcu na náhradu trov konania.

Na pojednávaní dňa 19.11.2013 doplnili navrhovatelia svoj návrh v časti týkajúcej sa doby platenia výživného tak, že žiadali, aby súd zaviazal odporcu prispievať na výživu každého z navrhovateľov zvýšeným výživným počnúc od 23.10.2012, t.j. od podania návrhu na začatie konania, a dňa 25.03.2014 upravil navrhovateľ v 2) rade svoj návrh tak, že žiadal zvýšiť výživné do 15.04.2014 a ku dňu 16.04.2014 navrhol zrušiť výživovaciú povinnosť odporcu k sebe.

Odporca s návrhom navrhovateľov nesúhlasil a žiadal tento ako nedôvodný zamietnuť, keď uviedol, že suma, o ktorú žiadajú navrhovatelia zvýšiť dosiaľ určené výživné, je vzhľadom k jeho finančnej situácii neprimerane vysoká.

Navrhovateľka v 1) rade sa na posledné pojednávanie vo veci nedostavila, a to napriek tomu, že na pojednávaní dňa 13.02.2014 zobrala termín pojednávania nariadený na deň 25.03.2014 na vedomie, jej neúčast' na ňom ospravedlnila právna zástupkyňa navrhovateľov. Navrhovateľka v 1) rade nepožiadala z dôležitého dôvodu odročenie pojednávania, nežiadala vykonať nové dôkazy, preto súd s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky v 1) rade.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov konania, oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 5C/139/2009-108 zo dňa 05.11.2009, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/265/2010-144 zo dňa 28.10.2010, uznesením Okresného súdu Malacky č. k. 6C/191/2013-14 zo dňa 10.10.2013, potvrdeniami o štúdiu navrhovateľov, potvrdením o prijme odporcu, matky navrhovateľov a navrhovateľa v 2) rade, ako aj obsahom ostatného spisového materiálu a zistil, že vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k.5C/139/2009-108 zo dňa 05.11.2009 bolo rozhodnuté o určení výživného pre navrhovateľku v 1) rade vo výške 180 Eur mesačne a pre navrhovateľa v 2) rade vo výške 220 Eur mesačne, počnúc 13.03.2009 pre každého z navrhovateľov. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.12.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/265/2010-144 zo dňa 28.10.2010 a v spojení s doplňujúcim rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 5C/139/2009-127 zo dňa 22.06.2010.

V tom čase bola navrhovateľka v 1) rade študentkou 4. ročníka Q. K. R., G. T., odbor dizajn, jej priemerné mesačné náklady boli výške 475 Eur.

Navrhovateľ v 2) rade bol študentom 2. ročníka Masarykovej univerzity v Brne, Fakulty informatiky, jeho priemerné mesačné náklady predstavovali sumu 551,78 Eur.

Obaja navrhovatelia mali zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou.

Matka navrhovateľov bola v tom čase práceneschopná, pričom za obdobie od 02.09.2008 do 01.09.2009 jej bola na nemocenských dávkach vyplatená suma 4996,94 Eur.

Odporca bol zamestnaný s priemernou mesačnou mzdou vo výške 846,78 Eur, ako podnikateľ vykázal v daňovom priznaní za rok 2008 zisk z podnikateľskej činnosti vo výške 3.173 Sk.

Navrhovateľka v 1) rade od roku 2006 do 05.06.2013 študovala dennou formou na Q. K. R., G. T., odbor dizajn, s dĺžkou štúdia 6 rokov (1 rok štúdia absolvovala v zahraničí prostredníctvom programu Erasmus), počas štúdia mala zvýšené výdavky vzhľadom k charakteru výučby predovšetkým so zakupovaním školských potrieb (30 Eur mesačne), cestovaním - denné dochádzanie z F. do B. (mesačný

lístok cca. 67 Eur, po dosiahnutí 26 rokov v roku 2012 sa jej cestovné zvýšilo z dôvodu straty nároku na zľavu), stravou v menze (200 Eur mesačne), osobnými potrebami (kredit 20 Eur mesačne, šport 15 Eur mesačne, posilňovňa 40 Eur mesačne), v poslednom ročníku vysokej školy mala zvýšené výdavky v súvislosti s diplomovou prácou, ktorá ju aj s prílohami a modelom vyšla na 150 Eur. Podľa vyjadrenia navrhovateľky jej priemerné mesačné výdavky predstavovali počas štúdia na vysokej škole sumu 568 Eur mesačne.

Pokiaľ ide o zdravotný stav, navrhovateľka v 1) rade má oslabenú imunitu, trpí alergiou, je sledovaná v oftalmologickej ambulancii, pričom náklady na lieky ju vychádzajú na cca. 25 eur mesačne a kontaktné šošovky na 31 Eur mesačne. Je vlastníčkou osobného motorového vozidla zn. H. V., rok výroby 1996, podľa vyjadrenia navrhovateľky toto motorové vozidlo je v zlom technickom stave.

Navrhovateľ v 2) rade študoval dennou formou od 09.07.2008 do 15.04.2014 na F. R. v B., G. D. - počas uvedeného obdobia pre nesplnenie študijných povinností štúdium viackrát ukončil a následne opäť začal so štúdiom iného odboru uvedenej fakulty (od 09.07.2008 do 15.04.2010, od 08.07.2010 do 17.04.2012, od 11.07.2012 do 15.04.2014). Zvýšené výdavky mu vznikali v súvislosti so štúdiom v meste mimo svojho bydliska a mimo územia SR (ubytovanie na priváte 120 Eur mesačne, stravovanie v menze 200 Eur mesačne, školské potreby - väčšinou komponenty výpočtovej techniky 21 Eur mesačne, cestovné 65 Eur mesačne, osobné potreby - mobilný telefón 20 Eur mesačne, kultúra 16 Eur mesačne). Počas štúdia bol držiteľom študentskej ISIC karty.

Počas štúdia na vysokej škole pracoval na základe Dohody o brigádnickej práci študentov v spoločnosti Q., a.s. s priemerným mesačným príjmom v roku 2011 vo výške 69 Eur netto, v roku 2012 vo výške 75 Eur netto, v roku 2013 vo výške 109,83 Eur netto.

Jeho zdravotný stav je dobrý, má menšie problémy so žalúdkom a je sledovaný v oftalmologickej ambulancii, kontaktné šošovky ho vychádzajú rovnako ako navrhovateľku v 1) rade na 31 Eur mesačne. Podľa vyjadrenia navrhovateľa v 2) rade jeho priemerné mesačné výdavky predstavovali počas štúdia na vysokej škole sumu 657 Eur mesačne.

V súčasnosti je nezamestnaný, nie je evidovaný na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, zamestnanie si hľadá.

Navrhovatelia sú spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXX - rodinného domu a pozemkov o výmere celkom XXX m², každý v podiele 1. Predmetné nehnuteľnosti nadobudli Darovacou zmluvou, právoplatnou dňa 27.04.2009 od matky; v nehnuteľnosti bývajú titulom vecného bremena - doživotné užívanie - starí rodičia navrhovateľov.

Obaja navrhovatelia bývajú v spoločnej domácnosti so svojou matkou.

Matka navrhovateľov je rozvedená, je zamestnaná v spoločnosti Q., a.s. s priemerným mesačným príjmom v roku 2012 vo výške 624,43 Eur netto, v roku 2013 (za obdobie mesiacov január až október) vo výške 661,12 Eur netto, je zaťažená dvomi spotrebnými úvermi poskytnutými H. bankou, a.s., spotrebným úverom vo výške 2500 Eur s mesačnými splátkami vo výške 60,55 Eur s predpokladanou dobou splácania do 23.10.2007, spotrebným úverom vo výške 400 Eur s mesačnými splátkami vo výške 20,19 Eur s predpokladanou dobou splácania do 12.09.2015 a hypotekárnym úverom, ktorý jej dňa 27.07.2012 poskytla R. B. Q., a.s. vo výške 25000 Eur s mesačnými splátkami vo výške 172,98 Eur - úver bol matke navrhovateľov poskytnutý za účelom nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1 k bytu č. XX nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu č. XXXX na B. ulici v F., o výmere XX,XX m². Predmetný byt nadobudla matka navrhovateľov v rámci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva po rozvedení manželstva s odporcom s povinnosťou vyplatiť odporcovi 25000 Eur. V tomto byte býva matka navrhovateľov spolu s navrhovateľmi doteraz, náklady na bývanie predstavujú sumu cca 360 Eur mesačne. Iné vyživovacie povinnosti matka navrhovateľov nemá.

Odporca je rozvedený, žije s priateľkou K. X. v rodinnom dome, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve. Partnerka otca je rozvedená, s vyživovacou povinnosťou k maloletej L. X. a k F. H., je zamestnaná ako

sanitár v spoločnosti Z., a.s., podľa vyjadrenia odporcu s priemerným mesačným príjmom vo výške 400 Eur netto

(partnerka odporcu odmietla odporcovi poskytnúť relevantné doklady o svojom príjme). Na domácnosť odporca prispieva priateľke sumou podľa svojich aktuálnych možností.

Odporca je zamestnaný ako montážnik v spoločnosti Z., a.s., s priemerným mesačným príjmom v roku 2012 vo výške 949 Eur netto, v roku 2013 vo výške 901 Eur netto, je podnikateľom s rôznym predmetom činnosti (kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi, sprostredkovateľská činnosť, montáž sadrokartónu, maliarske, natieračské práce, ...), od 09.09.2013 má ako podnikateľský subjekt s obchodným menom F. A. - F. pozastavenú činnosť do 08.09.2016 .

Je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. G. M. C., rok výroby 1998.

Spláca bezúčelový úver vo výške 7833,76 Eur poskytnutý Q. Q., a.s. v roku 2008 s výškou mesačnej splátky 120,18 Eur a predpokladanou dobou splácania do 20.09.2018. Podľa vyjadrenia odporcu na pojednávaní dňa 21.01.2014 má peňažný dlh voči svojim príbuzným, voči otcovi vo výške 1500 Eur, voči bratovi vo výške 2000 Eur.

Proti odporcovi ako povinnému sa na tunajšom súde pod sp.zn. 23Er/1620/2011 a na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Albína Božeka pod č. EX 13/2011, vedie exekučné konanie na základe návrhu oprávnených - navrhovateľov zo dňa 23.03.2011 pre vymozenie pohľadávky na výživnom vo výške 5115 Eur s príslušenstvom.

Od 24.07.2012 sa na tunajšom súde pod sp.zn. 23 Er/6130/2012 viedlo exekučné konanie na základe návrhu KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. o vymozenie pohľadávky na poistení vo výške 120,89 Eur s príslušenstvom. Uvedené exekučné konanie sa skončila dňa 15.05.2013.

Mimo súdom stanoveného výživného odporca navrhovateľom ničím neprispieva, navrhovateľov nekontaktuje, nestretáva sa s nimi.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné pľnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá

bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné na maloleté dieťa.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 163 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškania s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z ustálenej judikatúry vyplýva, že pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnou skúsenosťou a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam rodičov (R 5/1969). Pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 ZR nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 27/1970). V rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu bude vyjadrená zásada úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov, aby aj zvýšené potreby, ktoré možno dieťaťu poskytnúť z príjmu otca, boli zabezpečené výživným určeným v zodpovedajúcej miere (R 14/1966).

V zmysle čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd je garantované právo detí na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Tento ústavný princíp ochrany práv zahŕňa zabezpečenie podmienok na to, aby dieťa mohlo dostatočne rozvíjať svoje možnosti, schopnosti a vývojové potreby. Medzi tieto podmienky patrí aj povinnosť rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti dieťaťa, ktorá je jeho osobným právom.

Preto súd rozhodol o určení výšky tejto povinnosti, resp. jej zmene, vo vzťahu k povinnému rodičovi, resp. rodičovi, ktorý sa o deti - navrhovateľov v rozhodnom období osobne nestaral, keďže navrhovateľia (i keď už plnoletí), o ktorých právach súd rozhoduje, sa v rozhodnom čase sústavne pripravovali na budúce povolanie dennou formou štúdia, teda neboli schopní sami sa živiť. Týmto má súd otázku právneho nároku navrhovateľov za osvedčenú a preukázanú, keďže štúdiom na vysokej škole (u navrhovateľky v 1) rade magisterské štúdium a u navrhovateľa v 2) rade bakalárske štúdium) , súd považuje za riadne pokračovanie v štúdiu, ktoré možno nepochybné označiť ako prípravu na budúce povolanie, resp. získanie predpokladov na výkon budúceho povolania.

Pri takto vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľov na zvýšenie výživného je dôvodný.

Od poslednej úpravy výživného pre navrhovateľov po podanie návrhu uplynuli 3 roky, navrhovateľom sa za uvedenú dobu zvýšili výdavky na celkové zabezpečenie ich potrieb, najmä s prihliadnutím na celkový vývoj životných nákladov a vývoj nákladov na štúdium - u navrhovateľky najmä s poukazom na ročné štúdium v zahraničí a jej výdavkami na ukončenie štúdia (absolventský projekt, diplomová práca ..., u navrhovateľa v 2) rade jeho štúdiom v zahraničí).

Výživné určené rozsudkom Okresného súdu malacky č. k. 5C /139/2009-108 zo dňa 05.11.2009, teda v sume 180 Eur mesačne pre navrhovateľku v 1) rade a 220 Eur pre navrhovateľa v 2) rade možno pri vývoji vyššie uvedených nákladov ako aj životných nákladov všeobecne považovať za nedostačujúce, s ohľadom na skutočnosti svedčiace navrhovateľom - vek, školu, ktorú navštevovali, potreby pokrývajúce nevyhnutné zložky života (strava, bývanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť), ako aj potreby kultúrneho človeka (vzdelanie, záujmy). Súd má procesom dokazovania preukázané, že potreby navrhovateľov v posudzovanom období prevyšovali sumu, ktorá im bola zo strany odporcu mesačne poskytovaná, keď tento im okrem súdom určeného výživného ničím iným neprispieval.

Vzhľadom k uvedenému mal teda súd otázku zmeny pomerov u navrhovateľov oproti stavu v čase predchádzajúceho určenia vyživovacej povinnosti za osvedčenú a preukázanú, nakoľko pokračovanie v štúdiu možno nepochybne označiť ako prípravu na budúce povolanie, resp. získanie predpokladov na výkon budúceho povolania.

I keď u navrhovateľa v 2) rade je možné namietat', že štúdium riadne nedokončil, resp. za obdobie od nástupu na vysokoškolské štúdium vystriedal tri rôzne odbory na vysokej škole, skutočnosť, že navrhovateľ v 2) rade neukončil riadne štúdium štátnou skúškou, t.j. nezískal akademický titul, nemôže súd pokiaľ ide o jeho nárok na zvýšenie výživného brať do úvahy, nakoľko sa neustále pripravoval na budúce povolanie.

Nakoľko navrhovatelia navštevovali dennú formu štúdia, má súd tiež vysporiadanú otázku ich odkázanosti na zabezpečenie výživy od svojich rodičov.

Pri ustálení výšky výživného súd vychádzal zo zistených majetkových a príjmových pomerov odporcu a matky navrhovateľov v posudzovanom období, zohľadnil ich vek a potreby v podstate už dospelých ľudí, vysokú školu, ktorú navrhovatelia navštevovali a výdavky v nich a dospel k záveru, že vzhľadom na takto zistené skutočnosti je výživné vo výške 250 Eur mesačne na každého z navrhovateľov osobitne primerané ako potrebám navrhovateľov, tak aj možnostiam a schopnostiam odporcu platiť požadované výživné.

Nevyhovel však navrhovateľom v plnom rozsahu ich návrhu - jednak vzhľadom na príjem odporcu a príjem ich matky ako aj majetkové pomery oboch navrhovateľov a ich matky - obaja navrhovatelia sú spoluvlastníci nehnuteľnosti - rodinného domu a navrhovateľka v 1. rade aj osobného motorového vozidla (v tomto prípade súd nezohľadnil jej tvrdenie, že je v zlom technickom stave, pretože porovnateľné motorové vozidlo je aj vo vlastníctve odporcu a tento vzhľadom na svoj vek je už viacej odkázaný na takýto spôsob dopravy než navrhovateľky v 1) rade), jednak na skutočnosť, že navrhovateľ v 2) rade takmer po celý rozhodný čas (od podania svojho návrhu) pracoval brigádne popri štúdiu a čiastočne tak pokrýval svoje náklady - teda bol schopný čiastočne znížiť náklady svojich rodičov na jeho výživu.

Na druhej strane však nevyhovelo návrhu odporcu na zamietnutie návrhu na zvýšenie výživného, keďže mal za to, že odporca je schopný zo svojho príjmu zvýšené výživné hradiť - výdavky odporcu, ktoré uvádzal - exekúciu na výživné, pôžičky a nedoplatky na poistení, súd vyhodnotil ako nedôvodné - nedoplatky na výživnom odporcovi vznikli jeho neplnením si uloženej povinnosti platiť výživné, takisto nedoplatky voči štátu neplatením si poistného, ostatné pôžičky mu už ku dňu podaniu návrhu zanikli, okrem toho na vyrovnanie úverov vzniknutých počas trvania manželstva odporca v rámci vysporiadania BSM dostal od matky navrhovateľov sumu 25000 Eur.

Súd v rámci vykonaného dokazovania zamietol návrh navrhovateľov na vykonanie dôkazu - výsluchu matky navrhovateľov, keď mal za to, že náklady navrhovateľov, príjmy matky navrhovateľov boli preukázané listinnou formou, otázky rozvodu manželstva rodičov navrhovateľov a ich vzťahov boli resp. sú pre toto konanie irelevantné.

Preto po zhodnotení dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, súd konštatuje, že výživné vo výške 250 Eur pre každého z navrhovateľov osobitne je primerané ako schopnostiam a možnostiam odporcu toto výživné plniť, tak aj možnostiam ich matky im takisto prispievať na ich potreby výživným a schopnosťou najmä navrhovateľa v 2) rade si brigádnicke na svoje potreby privyrobiť.

Čo sa týka počiatku určenia vyživovacej povinnosti, súd vychádzal z návrhu navrhovateľov, ktorý žiadali zvýšiť výživné od podania návrhu, preto súd aj od tejto doby výživné zvýšil.

Zároveň súd zistil, že v konaní č. 6C/191/2013 bol uznesením zo dňa 10.10.2013 schválený zmier medzi navrhovateľkou v 1) rade a odporcom, ktorým bola zrušená vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľke v 1) rade ku dňu 31.08.2013.

Zároveň súd vyhovel návrhu navrhovateľa v 2) rade a zrušil vyživovaciu povinnosť odporcu k nemu dňom 16.04.2014.

Pri takto určenom výživnom vzniklo odporcovi zročné výživné pre navrhovateľku v 1) rade od 23.10.2012 do 31.08.2013 vo výške 720,34 Eur a pre navrhovateľa v 2) rade vzniklo odporcovi zročné výživné od 23.10.2012 do 15.04.2014 vo výške 534,27 Eur

Na úhradu zročného výživného zaviazal súd otca v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám navrhovateľov (§ 160 ods. 1 O. s. p.).

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovatelia v návrhu žiadali, aby súd zvýšil výživné pre navrhovateľku v 1) rade zo sumy 180 Eur mesačne na sumu 288 Eur mesačne a pre navrhovateľa v 2) rade zo sumy 220 Eur mesačne na sumu 330 Eur mesačne, t.j. celkom žiadali zvýšiť výživné o 218 Eur mesačne na oboch navrhovateľov (pre navrhovateľku v 1) rade: 288 Eur - 180 Eur = 108 Eur, pre navrhovateľa v 2) rade: 330 Eur - 220 Eur= 110 Eur; 108 Eur + 110 Eur = 218 Eur). Súd rozhodol tak, že zvýšil výživné odporcu pre navrhovateľku v 1) rade zo sumy 180 Eur mesačne na sumu 250 Eur mesačne a pre navrhovateľa zo sumy 220 Eur mesačne na sumu 250 Eur mesačne, t.j. zvýšil výživné o 100 Eur pre oboch navrhovateľov (pre navrhovateľku v 1) rade: 250 Eur - 180 Eur = 70 Eur, pre navrhovateľa v 2) rade: 250 Eur - 220 Eur= 30 Eur; 70 Eur + 30 Eur = 100 Eur). Z toho vyplýva, že v konaní boli navrhovatelia úspešní len čiastočne (44%), rovnako ako odporca (56%), ktorý bol v konaní úspešnejší (vychádzajúc z toho, že neúspech navrhovateľa je úspechom odporcu), preto by mal mať nárok na náhradu trov konania, nakoľko si však tento nárok v konaní neuplatnil, rozhodol súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Malacky na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

a. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e. doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 162 ods. 1 O.s.p., pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plyní lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa § 162 ods. 2 O.s.p., predbežne vykonateľné rozsudky sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /Zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti

v platnom znení/.